

Н А К А З

Головної Управи Війська Української Народньої Республіки.

Ч. 110.

2-го лютого 1919 року.

(По Управлінню Інспектора по національно-культурно-політичним справам).

З огляду на те, що Україна зараз пережива важливий історичний час, який вимага від кожного військового старшини і козака-українця самої напруженої праці не тільки бойової, але й культурно-просвітної. Цю працю зараз треба ставити на перше місце після спеціально військової. Життєвий опит і сучасна війна дали нам не один доказ і тверде переконання, що несвідомий національно козак-українець завше був і плохим воякою, не здатним по своїм моральним качествам боронити Україну від її нечисленних ворогів. Коли-ж кожний козак буде переконаний в тому, що він перш над усе повинен бути українцем, а потім уже партійною людиною, то нашої самостійній республіці не будуть страшні ніякі вороги.

Отже зважаючи на все це, пропоную всім командірам військових частин негайно звернуть саму пильну увагу на організацію в своїх частинах різних національно-просвітних органів які-б підіймали серед козаків і старшин почуття національної свідомости. Необхідно самими рішучими засобами притягати до цієї відповідальної і святої праці уже свідомих національно і розвинених культурно козаків і старшин. Відкрити саму безпощадну боротьбу з морально-непевним елементом серед військової старшини, нещадно гнати з армії розпусту, піяцтво і другі язви нашої молодой армії, одержані в спадщину від бувшої російської армії.

Всі негативні сторони особистого життя української старшини найгірше впливають і деморалізують міцні ряди козаків республіканської армії, визивають незадоволення, обурення і навіть неслухнянство, дають привід і місце втручатися казаків в особисте життя старшини, породжують критицизм і нарешті політиканство самого небажаного штибу.

Інспекція має тако-ж своїм завданням боротися всіма засобами із ціми гнилими болячками в нашій національній армії. Надзвичайні часи вимагають надзвичайних мір.

Нагадую тако-ж всім національно-свідомим старшинам про їх святий обов'язок ширити серед козацьких нерозвинених мас ідею нашої української державности. На допомогу собі прошу закликати всі сили всіх національно-культурних і політичних інституцій, як місцевих просвіт, інформаційних бюро і національних союзів.

Нам треба в самий короткий срок перетворити нашу армію на твердо-національно-культурних підставах не тільки з зовнішнього виду, але й по внутрішньому змісту. В козачих рядах армії повинна лунає тільки Українська мова, Українська команда, Українська пісня, од всього повинно дхунти тільки суто-національним і рідним духом. А нам всім старшинам в цей слушний час треба будь морально вище, ніж в звичайні часи, відмовитися часово від тих примх буденного життя без яких тепер можна обійтись, яко представникам тої чистої, великої святої ідеї, ідеї визволення своєї нації із довголітньої неволі. Бруд і заплямованість — це риси офіцерства самодержавних часів і всі їх ганебні звички українські старшини повинні залишити з першим кроком свого вступлення в козачі ряди.

Отже наказую всім Командармам, Комкорам, Командірам полків і окремих команд негайно приступити до цієї великої праці.

З свого боку Інспекція по Національно-Культурно-Політичним Справам буде крім безпосереднього контролю цієї праці в частинах допомогати інструкціями, матеріально і т. д. для найшвидшого здійснення нашої єдиної і самої великої тепер мети—зробити нашого козака свідомим українським патріотом, а потім останне все приложеться.

Підписали: Військовий Міністр,

Отаман Греков.

Інспектор по Національно-Культурно-Політичним Справам,

Отаман Пількевич.

З оригіналом згідно:

Начальник Канцелярії Військового Міністерства,

Отаман Галкин.